

”Menj, és hirdesd Izráel házának Messiását!”

Simon Náhum: Személyes bizonyágtételelem

...megtaláltattam magam azoktól, akik nem kerestek; Ézs. 65,1

Ki vagy, Uram? ApCsel. 9,5

1979 volt a legrosszabb év az életemben; ebben az évben történt, hogy romlott életvitelem miatt Izráel földje valósággal kiköpött.

Magányos voltam, teljesen vagyontalan és éppen hogy csak éltem. Olyan volt, mintha a nap teljesen lement volna. Szellemi és fizikális sötétség árnyékolta be az életemet.

Ebben az állapotomban léptem be egy hollandiai város kávézójába, ami mint hippitálkozóhely volt közismert. A helyemről ahol ültem, feltűnt két férfi, akik a szomszéd asztalnál beszélgettek. Az egyiknek feltűnően ragyogott az arca. Valami kisugárzott belőle, ami engem lenyűgözött. Hozám fordult, a nevem és nemzetiségem után érdeklődött. Mondtam neki: *A nevem Simon és Izráelből jöttem* - az arca még inkább felragyogott. *Óhhh” mondta ”Izráel(!?)*, miközben érdeklődően bólintott a fejével. Különösen tekintett rám, majd a barátjához fordult, egymásra bólintottak, közben újra rám néztek. Csodálkozni kezdtem, hogy mi lehet velük. Aztán az egyik izgatottan felugrott a székéről: *Tudod te, hogy a Messiásunk a te országodból jött!?* Most kezdtem csak el tényleg csodálkozni rajtuk: *Aha - Dávid fia*, - mert azt tudtam, hogy a Messiás egy Dávid fia kell hogy legyen. Kérdezte: *Igen, ismered a nevét? - Nevét?* - kérdeztem. Erre válaszolta: *Jézus, Jézus!* - *Ah-ja* - jegyeztem meg megvetéssel, - *a pogányok Istene, én zsidó vagyok, és mi nem hiszünk Jézusban*. Büszkeségem volt érintve. Úgy nézett ki, hogy nem veszi tudomásul - és meghívott az otthonába. Megköszöntem: *Ez nem nekem való, de talán belépek ha arra járok*.

Egyáltalán nem lelkesedtem ezért a meghívásért, de két hét múlva újra elmentem a kávézóba. - Már nagyon untam így az életem, végül beleegyeztem, hogy elmegyek hozzá az otthonába.

Ő engemet olyan mértékben féltékennyé tett...

Meglepetésemre egy kellemes lakásban találtam magam, ahol békességes és nyugalmas atmoszféra uralkodott. Emberek jöttek és mentek egész idő alatt. Így üdvözölték egymást: *Hallo, Isten áldjon*. Csodálatos emberek, csodálatos ételt tálaltak elém. Úgy döntöttem, hogy nem megyek el többé innen. Azt gondoltam: *itt maradok*.

Néhány óra múlva megkísérelték udvariasan a tudomra adni, hogy már késő van és nyugovóra szeretnének térni. Barátságos vendégfogadóm azt mondta, hogy *mindíg jöhetsz, amikor csak akarsz. Oké, holnap jövök újra* - gondoltam.

Nem sokat tudhattak arról, hogy meghívásuk mit jelent éhes lelkemnek, amikor újra és újra odamentem. Gyakran ötször is ott voltam egy héten. Az életmódjuk oly idegen volt és ellenállhatatlanul vonzott engem. Én az élet aljáról jöttem, ahol a nők, az alkohol, cigaretták és drogok játszották a főszerepet. Ha visszagondolok - ez egy pokol volt. Itt egy helyet találtam, ahova menekülhettem és nyugalmat találtam.

Sokat kérdeztem; meggyőző bizonyágtételeket hallottam Jézusról, hallgattam a muzsikájukat és ahogyan Istent imádják. Megfigyeltem, ahogyan a nőkkel szemben viselkednek, láttam a tiszta viselkedésüket egymással szemben - és elkezdtem irigyelni őket. A szívem mélyéig hatolt amint láttam, hogy ők hogyan élnek. Tudtam, az ahogy én éltem nagyon távol volt a szent élettől. A Szent Szellem rávezetett engem. Egy éjszaka amint visszahúzódtam a balkonról és

kiáltottam Istenhez: *Isten, megígérem, hogy nem megyek többé a nőkhöz mint eddig. Megígérem, hogy a következő asszony az életemben a saját feleségem lesz.* Olyan féltékeny voltam arra amit láttam és hallottam, hogy el kezdtem sírni. *Isten, látom hogy ki vagyok, tényleg egy más ember szeretnék lenni.*

Egyre inkább felfedeztem - ezeknek a fiatal embereknek - istenfélő karakterüket. Feltűnt, hogy éppen az, amelyiket leginkább irigyeltem, Ján, a legtöbb lelkipozást és segítséget nyújtotta az arra rászorulóknak. Keményen dolgozott egy fizikailag nehéz munkahelyen, hogy megkeresse a pénzt a szükséges kiadásokra. Nagyon szíven ütött, amikor felfogtam, hogy valaki ilyen odaadó tudjon lenni - egy olyan valakiért, mint én vagyok.

A Róm. 11,11-ben azt mondja Pál a pogányoknak: ***Azért botlottak/ütköztek meg (a zsidók), hogy elessenek? Nem! - távol legyen! Viszont az ő elesésük által jutott el a megmen-tés/üdvösség a pogányokhoz, hogy féltékennyé ingereltesse.*** Pontosan ezt tette ez az ember. Ő engemet olyan mértékben féltékennyé tett, amit el sem lehet képzelni. Én figyeltem őt, és a Szent Szellem meggyőzött engem: *Azt mondd, hogy ez az ember egy pogány istent imád, pedig ő pontosan Izráel Istenének útján jár. De te, Izráel fia, a sátán útján jársz és zsidónak nevezed magad aki Izráel Istenében hisz.* - Tudtam, hogy igazságtalan vagyok. Már semmit sem értettem többé és Istent sem ismertem. Egy bizonyos mértékben mérges voltam saját magamra.

Egy napon eljött Ján hozzám és kérdezte: *Hogy érzed magad itt?* Azt válaszoltam: *Jól érzem magam; csodálatos veletek lenni. Nagyon kedvellek benneteket mind. Csodálatosak vagytok.* Aztán megkérdezett: *Hiszel Jézusban?* - Őszintén válaszoltam: *Nem, én nem akarok Jézusban hinni csak azért hogy boldoggá tegyelek. Csak akkor fogok Jézusban hinni, ha biztosan tudom, hogy Ő a Messiás. De kell hogy mondjak valamit: Ezt a Jézust mindegyikőtökben látom. Én látom Jézust bennetek.* - Ők néztek rám és nem válaszoltak.

Néhány hét múlva hozzájuk költöztem - nincsenek nők, nincsen cigaretta, nincsen drog. A testem elkezdett különösen reagálni, kivert a verejték és remegtem olyan mértékben, hogy nem tudtam mit csináljak. Ez időben, néha későn az éjszakában hallottam őket hangosan imádkozni. Csodálkoztam - *meghibbantak ezek?* Kinyitottam az ajtót és hallottam amint különböző nyelveken imádkoztak. Becsuktam az ajtót és úgy tettem, mintha nem hallottam volna. Tudtam, hogy értem imádkoznak, mert egész idő alatt a nevemet hallottam. *Simon*, folytatva egy keverék nyelven, aztán újra *Simon*. Sokkal később jöttem rá, hogy ezek nélkül az éjszakai imaharcok nélkül nem éltem volna túl.

Időről időre, amint a dicséretüket hallgattam - amit szívesen tettem - elkezdtem velük tenni. Mialatt hangszereken játszottak és szellemben énekeltek, én is énekeltem velük - héberül. Az én zsidó-etnikai hátterem szefárdi (zsidók a Földközi-tenger környékén). Mi szeretünk ritmikusan énekelve imádkozni. Ők is szerették ezt és imádat közben rám szállt a Szent Szellem. Teljesen másképp éreztem magam, és ez jó volt.

Két hónap múlva drogok nélkül, - amelyektől a szabadító szolgálatok segítségével megszabadultam -, a változás jelentősen látható volt. Nagyon le voltam gyengülve, és féltem egyedül kimenni. Nem volt erőm és teljesen bizonytalannak éreztem magam. Nagyon elveszettnek

éreztem magam és nem fogtam föl, hogy mi történt velem. De tovább kiáltottam Istenhez irgalomért. Testileg olyan gyöngé voltam, hogy segítségre volt szükségem. Már nem vágytam arra, hogy a korábbi gonoszságokat műveljem. Féltem Istent. Gyakran imádkoztam Jánnal, és ő kérte az Atyát, hogy nyilatkoztassa ki számomra Jézust a Messiást. Nem történt semmi és azt kezdtem gondolni, hogy "ezek a 'pogányok' tényleg jó emberek, de talán eléggé naívak. *Nem tudok tenni valamit, amit nem értek vagy érzek. Nem tudok Jézusban hinni, csak azért, hogy valakinek a kedvére tegyek.* Istenhez kiáltottam: *Szeretnék hinni, de hogyan tudnék? Nem akarok valamit beképzelné; annak reálisnak kell lennie. Ha ez az igazság - Isten - akkor beszélj hozzám!*

Nem fogsz meghalni!

Egyik reggel, amint a konyhába mentem, hirtelen egy gondolat ötlött fel bennem: *Aha, már tudom mi van velem. Halálomon vagyok. Látható - egyre soványabb vagy, a hús porrá lesz és utána a lélek visszaszáll Istenhez. Egyszerű - egy haldokló vagyok.* Félelem szállt rám... kiáltottam: *Atyám, nem akarok meghalni! Nem vagyok kész rá!*

Nem vagyok kész rá, hogy Isten elé álljak. Mit tudok magammal vinni? Mindazt amit a múltban műveltem? *Nem, nem - gondoltam, nem szeretnék most Ő előtte állni, nem vagyok kész.*

Megpróbáltam elnyomni ami bennem volt, de mindig előjött. Nem láttam kiutat. És olyan gyenge voltam. Fájdalmak között feküdtem és mélyen szomorú voltam. Elkezdtem Istennel beszélni: *Tudom, hogy meg kell halnom és nem akarlak erről lebeszélni. Én akceptálom ezt; de tudnod kell - hogy ha egy új esélyt kapnék az élethez, csak egyetlen, akkor megváltoztatnám az életemet. Tégy, ahogy jónak látod, meghajlok az ítéleted előtt.*

Nincsenek szavak amik leírhatnák, amit éreztem. Minden érzés között ez volt a legrosszabb. - Valóban nem egyszerű meghalni.

Végtelen lassan elindultam újra a konyhába; egy másik ajtó a konyha előtt a balkonra nyílt. Egy hirtelen széllelkéstől kivágódott az ajtó!!! Dörgő, viharos szél fújt a helyiségben. Olyan volt, mintha a világ fönről lentre szét szakadna - utána csend! Igen, még élek. Mi történt!? Hirtelen szavakat hallottam: ***Nem fogsz meghalni!*** Háromszor hallottam e szavakat hozzám beszélni héberül - ott Hollandiában! Ez már túl sok volt nekem. Minden erő elszállt a testemből. A térdeimre estem és összeomoltam. Elkezdtem sírni, és egyre jobban zokogtam - és ott, a sarokban, láttam ŐT! Egy jelenséget láttam fehér lenvászonba burkolózva. Odatekinteni is féltem; - hallottam amint héberül mondja: ***Jöjj hozzám!*** - és újra - ***jöjj hozzám!*** Válaszoltam NEKI: *Nem jöhetek hozzád, mert tisztátalan vagyok.*

Végtelenül szennyesen éreztem magam, nem test szerint, de a lelkemben/szellememben. *Nem tudok hozzád jönni, nézz rám, hogyan jöhetnék én hozzád? Ő mondta: ***Ne aggódj azon ahogy érzed magad vagy ahogy kinézel; jöjj ahogy vagy, jöjj egyszerűen ahogy vagy!**** Lassan, végtelen lassan közelítettem hozzá, és nyújtottam a kezemet. Abban a pillanatban, amint a kezét megérintettem, minden fájdalmam eltűnt, minden sérülés, minden, minden ami csak terhelt. Én éreztem Őt. Mindent hallottam. Mindent felfogtam. Nem volt kérdésem. Nem volt többé, amit tudnom kellett volna. Félő tisztelet töltött el. Nem fájt semmim, nem volt problémám, nem volt kérdésem, semmi!

Megfogta a kezem és azt mondta nekem: ***Gyere velem*** - és mint egy kis gyerek mondtam, *veled megyek.* És mentünk egyenesen a ház falának. Azt gondoltam, hogy most megállunk, de Ő ment tovább át a falon, és vele én. Olyan volt, mintha nem lett volna ott fal. Hihetetlen volt.

Át a falon, és kint tovább. Még csak hátra sem fordultam. Minden feloldódott a jelenlétében. Én csak menni tudtam, Őt követni - kezemmel a kezében.

Azt kérdeztem: *Hogyan lehetséges ez? Hová megyünk?* Hirtelen csak homokot láttam. Néztem a sivatagot és csodálkoztam, *Óh! Ez egyszerűen felfoghatatlan. Hová megyünk?* Valamivel tovább mentünk, amíg egy vízfelülethez érkeztünk. Ő letérdelt és egyik kezét megtöltötte vízzel, a másikat homokkal. Rám nézett, fölfelé mutatott és kérdezte: ***Látod azt mind?*** Föltekintettem, és hirtelen olyan volt, mintha az egész világ kitárulkozott volna előttem mint egy panoráma (Hollywood módon), óriási épületekkel, autókkal, gyémántokkal és emberekkel luxusban. Miközben a homok és a víz az ujjai közül szóródott, hallottam szavait: ***Amit látsz, mindent homokból és vízből csináltam.*** Ahogy Őt láttam és hallottam, úgy éreztem, mintha valaki éppen tút szúrt volna a testembe, úgy, hogy a lélegzetem is elakadt. Hallottam, amint mondja nekem: ***Nyugodj meg! Dolgok után futsz, amelyek soha nem adhatnak békességet (nem elégíthetnek meg).*** Egyszerűen lefeküdtem a homokba és életem legcsodálatosabb élménye volt ez. Azt mondtam: *Isten, az élet olyan egyszerű veled.*

Aztán újra megfogta a kezem és haza vezetett - át a falon a lakásomba. Éreztem, hogy visszatérek a jelenlétbe. Ő hozzám fordult és azt mondta: ***Jesua vagyok, Izráel Messiása. Menj! - és mondd a népemnek, mondd a nemzeteknek!*** Kérdeztem Őt: *Hol voltál olyan sok éven át? Miért nem hallottam soha rólad? Miért nem Izráelben?* Ő azt válaszolta: ***Egy háború tombol az izráeli nép fölött. Spirituális erők tartják népemet szolgaságban, úgy hogy nem ismerik fel a zsidók Királyát. Menj, és hirdesd Izráel házának Messiását!***

Olyan volt, mintha egy rég ismert történetet mondott volna, és én csak hallgatni akartam Őt. Boldogan ültem ott, az egész olyan értékes volt. Szerettem volna, hogy mindig így maradjon. Ha csak a hangját hallhatnám amint velem beszél. Újra szólt: ***Menj, és hirdesd Izráel elveszett bányáinak Isten Országát!*** - Ez időben még nem tudtam, hogy ugyanezek a szavak a Máté evangéliumában állnak; Jesua/Jézus nekem ugyanazt a megbízatást adta, amivel kétezer évvel ezelőtt tanítványait bízta meg. Isten szava örökké érvényes és számomra ugyanaz az élő aktualitása volt mint a tanítványoknak akkoriban.

Ettől a naptól kezdve az életem radikálisan megváltozott. Micsoda tapasztalat! A bibliai kijelentések alapján világossá vált előttem, hogy Isten soha senkit nem küldött ki az üdv-üzenettel, mielőtt előzőleg személyes találkozásnál saját magáról való kinyilatkoztatást ne ajándékozott volna. Ez a felismerés világossá tette Istennek nagy megváltás tervét sokak számára, nem csak az enyéimnek.

Áldott legyen az Örökkévaló, Izráel Istene, a mi Atyánk mind örökké! Tiéd az Ország és a hatalom és a dicsőség! És Te egyedül uralkodsz! Ezért köszönöm neked Istenem és dicsérem a Te dicső nevedet az örökélet ajándékáért a Te Fiadban Jesuában, a mi Messiásunkban!

A "Kingdom Ministries Jerusalem" fejlődése

E drámai megmentés után éveket töltöttem el a felkészülésben, bezárólag a személyes és nyilvános bizonyoságtételre Jeruzsálemben és máshol Izráelben, azáltal, hogy Jesuát/Jézust, az élő Isten feltámadt Fiát hirdetem. Jesuával való találkozásom, amely megváltoztatta az életemet, egy tiszta és félreismerhetetlen látomást adott, Isten királyságáról a Földön; ez adott erőt nekem, hogy a mi Megváltónkat az elmúlt évtizedekben szolgáljam.

Közben házasságot kötöttem Bát-yával (ejtsd, Bát-já(h) בתייה, jelentése: "Isten leánya", megj. ford), aki Istentől kiválasztott asszony az oldalamon. Ő egy hívő a nemzetekből és mint a bibliai Rut elhívatott és begyökerezett Izráel házába.

Bát-yával együtt különböző szolgálatokban vettünk részt, együtt működtünk a "Succat David"/"Dávid Sátora" gyülekezetben, Jeruzsálemben.

1994-ben Jeruzsálem szívében, a Ben Jehuda utcában, egy evangélizációs központot indítottunk - ott, ahol naponta, meg nem mentett emberek tízezrei haladnak el; ez a központ jól elérhető volt keresők, hitetlenek, de hívők számára is.

1997 szeptemberében Bát-ya és én azt a vezetést kaptuk, hogy megalapítsuk a "Bow of Victory"/"Győzelmi-íj" gyülekezetet. Két Isten-tiszteletet tartottunk, az egyiket szombaton héberül, a másikat vasárnap angolul. A helyiségek szinte azonnal tele voltak emberekkel, és 1998 februárjában egy közeli nagyobb épületbe költöztünk. Ez időtől kezdve az Úr, az áldásnak olyan áradatával áldotta meg a szolgálatunkat, hogy három és fél éven belül háromszor kellett nagyobb épületbe költöznünk. A Szent Szellem e helyeket az ébredés központjaivá tette. Az istentiszteleteken, Isten jelenlétének és erejének szokatlan kinyilatkoztatása rendszeres volt. A "Kingdom Ministries Jerusalem"-nek az a célja, hogy Isten erejében való Királyság evangéliumát hirdessen - úgy Jeruzsálemben mint Jeruzsálemből.

KMJ Gyülekezet

Mielőtt a "Bow of Victory" gyülekezettel indultunk volna, beszélt hozzám az Örökkévaló az "Úr íjáról" a Zak. 9,13-ban. Amint az Urat kerestem, egy mély kinyilatkoztatást kaptam; hiszem, hogy az Ő végidő tervét Izráellel és a nemzetekből való hívőkkel nyilatkoztatta ki: Zak. 9,13: *Mert kifeszítem Jehudát/Júdát mint egy íjat; Efraimot nyílnak használok.* Ebben az összefüggésben Júda és Efraim ujjászületettek a nemzetekből. Isten elkezdte Júdát (Izráelt) mint az íjat kifeszíteni.

Az íj készítéshez az íjász vesz egy botot, és addig hajlítja, amíg ív formája lesz.

A meghajlítás egy nagyon megalázó folyamat. A szükségnek és bánatnak az ideje ez, amely az embert a térdeire kényszeríti. Ha elérte ezt a pozíciót, nem sejtett erő jön segítségül. *És kivonul az Örökkévaló és harcol azokkal a népekkel mint a csata napján, mely a harc napja.* Zak. 14,3

A héberben van még egy nagyhatású jelentése a "hajlítani v. meghajlított" kifejezésnek. Azt is jelenti, hogy "ébernek lenni" vagy "fegyveres bevetésre kész". Mi van akkor, ha az ellenség hirtelen megtámad és védelmi pozícióban talál? Azt gondolom, hogy egyek vagyunk abban a meglátásban, hogy az alázat alapvető tulajdonsága Isten népének. Testvéreim(!), az Úr elkezdte Júdán, az Ő fegyverévé formálás munkáját. Csak ezután *...megjelenik fölöttük az Örökkévaló, és kirepül nyíla mint a villám.* Zak. 9,14 Ez a vers említi a nyilat (Efraim).

A második mondat Zak. 9,13-ban: *Efraimot nyílnak használok.*

Úgy hiszem, hogy a nyilat ez időben formálja az Úr, a nyelet és a hegyét is. Veheted a leghegyesebb nyilat a kezébe, ha az íj elvetemülten hajlik, a nyíl mellé repül! Az íjat kemény fából készítik, amit puhítanak és políroznak; a nyíllövő gyakran ellenőrzi az íját, mielőtt kilövi a nyilat.

Emberekre alkalmazva, a hegyes spicc egyet jelent a karizmákkal vagy ajándékokkal. Sok un. kereszténynek van manapság karizmája vagy valamilyen ajándéka, de ők maguk elgömbült íjak. Az életüknek van olyan területe, ami nincs Istennek szentelve; az értelmet a cél iránt elveszítették. Azt mondja Ézsaiás a 49,2-ben: *Isten engem hegyes nyíllá tett.* Ez mindenek előtt a kihégyezett és célra irányított nyíl, amely a meghatározott helyen és meghatározott órában a célba talál, amivel rendeltetését betöltötte.

Prófétai irány

József képében látjuk az eljövendő Jesuát/Jézust. A testvérei elutasították, a kútba dobták és végül a pogányoknak kiszolgáltatták. Ott ő híressé lett, mert Isten Szelleme vele volt és rajta keresztül hatott. 1.Móz. 41,38 A fáraó Aszenatot feleségül adta neki, aki két gyermekét szülte. Az éhezés éveiben megismertette magát testvéreivel. (Így fog az Örökkévaló Izráel szellemi éhség-éveiben az idők végén cselekedni.)

Aztán elhozatja apját Jákobot, aki még 17 évet élt Egyiptomban. Röviddel Jákob halála előtt József hozzá vitte két fiát, hogy megáldja őket. Az 1.Móz. 48,14-, 17-19-ben olvassuk: *Kinyújtotta Izráel jobbját, és Efraim fejére tette - jöllehet ő volt a fiatalabb -, és balját meg Manasse fejére; keresztbe téve a kezét. És amint József látta, hogy atyja jobb kezét tette Efraim fejére, rossznak tetszett ez a szemeiben. És megragadta atyja kezét, hogy Efraim fejéről Manasse fejére tegye át. És József mondta atyjának: Nem úgy, atyám mert ez az elsőszülött(!), az ő fejére helyezd/tedd a jobb kezedet! Atyja azonban elutasította, és mondta: Tudom (tudatosan teszem), fiam, tudom. Ő is néppé lesz, ő is nagy lesz. Ellenben a kisebb, nagyobb lesz nála, és magjából/utódaiból nemzetek tömege/sokasága lesz.* Ez a kijelentés az egész Bibliában csak egyszer ismétlődik meg.

Olvassuk Saul/Pál leveléből a Róma 11,25-26-ban: *Testvéreim, mert nem akarom, hogy ne tudjátok ezt a titkot, hogy ne okoskodjatok, Izráel megkeményedése csak részben (egy időre) történt, ameddig a megtért pogányok száma eléri a teljességet. És így az egész Izráel megmentetik (megváltatik), amint meg van írva* Figyeljük meg az 1.Móz. 48,20-ik versében *Általad áld Izráel mondván: Tegyen Isten olyanná, mint Efraimot és Manassét! Így helyezte Efraimot Manassé elé.*

Az áldás eredete a neveik jelentésén - Manassé és Efraim - van. 1.Móz. 41,51-52: *Elsőszülöttjét Manassénak nevezte el József, mert: elfeledtette velem Isten minden gyötrelmemet...; A másodikat pedig Efraimnak nevezte el, mert: termékennyé tett/megszaporított engem Isten...*

Ezen a módon kérte Isten áldását, hogy a nehéz szenvedésteljes múltját el tudja felejteni és hogy a jövője gyümölcsöző legyen.

Izráel 'félretétele' addig tart, amíg a nemzetekből valók, mint Efraim, Istentől rendelt helyükön nem állnak. Amint az új, nyílvessző nélkül hatástalan, úgy a végső győzelem is feltételhez kötött: Júda Efraimmal szoros szövetségben kell hogy legyen.

Kérjük Isten beavakozását, hogy az Efraimokat a nemzetekből kihívja!

Alázattal köszönöm, hogy elolvastátok a bizonyágtételemet.

Imádkozom, hogy az Örökkévaló áldjon meg benneteket, mint ahogy engem megáldott, mialatt írtam.

Az Úr áldjon meg titeket, ÖVÉ LEGYEN A DICSŐSÉG!

Simon Náhúm

Kingdom Ministries Jerusalem - www.kmj-jerusalem.org

Kingdom Ministries Jerusalem, is the ministry of Shimon and Batya Nahum.

They want to encourage people to help in their work with God, to spread the Word ...

Németből fordította: Katharina Becker